

[Forsvarsministeren.]

lede virkeområde, og forvaltningsnævnet er underrettet herom.

Også stigningen i krudtværkets reklameudgifter er påtalt. Forsvarsministeriet har i en korrespondance med revisionsdepartementet erklæret sig enig i, at krudtværket burde have indhentet forsvarsministeriets forhåndsgodkendelse af de øgede udgifter, og har udtalt, at krudtværkets reklameudgifter skal holdes inden for de rammer, der er forudsat i aftalen med krudtværkets eneforhandler, medmindre ministeriets tilfaldelse til i særlige tilfælde af gå herudover opnås. Også spørgsmålet om eneforhandlingsordningens eventuelle revision indgår i forvaltningsnævnets undersøgelser.

Det er påtalt, at man ved visse indkøb til ugunst for statskassen har tilsidesat kontraktens bestemmelser. Dette har bl. a. givet anledning til, at man nu er ved at udarbejde bestemmelser om myndighedernes kontrol med leverancernes afvikling.

Der er anket over, at flyvevåbenet ved et finansårs slutning har forudbetalt et større beløb end krævet ved indkøb af båndoptagere. Dette har givet anledning til, at forsvarsministeriet nu specielt vil påse, at uforbrugte bevillinger ikke søges anvendt til uberettigede forudbetalinger ved finansårets slutning.

Endelig kan jeg, hvad angår den påtalte automobiltransport, oplyse, at påtalen har givet anledning til, at forsvarsministeriet i samråd med finansministeriet nu søger at komme frem til bestemmelser, der på tilfredsstillende måde kan dække tilfælde af denne art. Jeg må i øvrigt gøre opmærksom på, at de pågældende ikke modtog større godtgørelse end svarende til billigste transport med offentlige transportmidler.

Lannung: Jeg takker den højtærede forsvarsminister for det udførlige svar, som giver et bedre udtryk for, hvad der er foretaget fra ministeriets side, end det noget ufuldstændige billede, der fremgik af betænkningen. Der blev således flere steder sagt noget lignende som, at da ministeriet nu har anmodet forvaltningsnævnet om at gennemgå f. eks. krudtværkets virkeområde, vil det dog finde det rigtigst, at man afventer resultatet. Det kan være rigtigt i spørgsmålet om visse reformer, men det

er ikke nok, når det drejer sig om at følge kritikken op og indskærpe størst mulig omhu med midlerne og forhindre gentagelser.

Jeg noterer derfor med stor tilfredshed, at vi med redegørelsen i dag har fået et klarere og mere fuldstændigt billede af de af forsvarsministeriet truffene forholdsregler.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Weikop* til handelsministeren:

„Hvorfor har monopoltilsynet ikke ophævet en mellem Dansk Skrædderforbund og Beklædningsindustriens Sammenslutning indgået overenskomst, der bl. a. hindrer offentlige institutioner og andre i at få uniformsleverancer udført som konfektion i stedet for det langt dyrere skrædderarbejde?“

Weikop: Hvis nu vor meget elegante handelsminister for en gangs skyld bestemte sig til at få et sæt konfektionssyet tøj og handelsministeren og jeg så gik op til en skrædder og spurgte ham, om han ville sy os hver et sæt konfektionssyet tøj, og skrædderen så sagde: det kan ikke lade sig gøre, det skal så sandelig være skrædderi, vi har nemlig en aftale med skræddersvendene om, at ministre og borgmestre skal have skræddersyet tøj — så ville vi jo nok finde, at det var komplet urimeligt. Lige så urimeligt må det vel være, når det nægtes en borgmester eller en minister at få konfektionssyet f. eks. 5 000—6 000 par bukser til de ansatte inden for administrationen, fordi der er en aftale om, at det skal være leverancerarbejde, altså en slags skræddersyet arbejde.

Mit spørgsmål til den højtærede minister drejer sig ganske enkelt om, hvorvidt der stadig kan træffes en aftale eller en aftale kan stå ved magt, der afskærer i dette tilfælde altså offentlige institutioner i deres frie valg, altså afskærer dem fra at købe uniformer billigst muligt. Dette spørgsmål er ikke noget nyt spørgsmål. Jeg tror, monopoltilsynet er ganske klar over, at den aftale, der er truffet mellem Dansk Skrædderforbund og Beklædningsindustriens Sammenslutning, i realiteten strider